

A munkavállalókban tudatosulni kell, hogy saját érdekükben van tennivalójuk

Szakszervezeti, ennél fogva munkavállalói optikán keresztül egyáltalán nem volt egy sikertörténet a mostani 3 éves bérmegállapodás. Részben végtelenül belterjes volt az egész tárgyalási folyamat (ha egyáltalán beszélhetünk folyamatról), részben a gazdasági és a járványügyi körülmények tudatában is voltak komolyabb várakozások. Nézzük, mi is történt?

Még tavaly év végén a KDSZSZ nyilvánosságra hozta a 10%-ról (6+4%) szóló bérigényét. A KKSZ kivárt, valószínű a MÁV-os szakszervezetek tájékoztatására várva, majd ez év februárjában 6+3%-os igényt fogalmazott meg. A plusz %-os megjelölés mindkét esetben a MÁV-Volán bérhelyzet harmonizációjára vonatkozott.

Március elején kiszivárgott, hogy 2021-ben nem lesz bérfeljesztés, hanem a SZÉP-kártyára történik utalás. A márciusi bérfizetéssel egyidőben 100 ezer Ft-os nettó cafeteria-juttatás meg is valósult. Látszott, hogy a kormány kivár, időhúzásra rendezkedik be, a Közlekedési Vállalkozások Konzultációs Fórumát (KVKF) jelölték meg a döntés hegyszíneül. Ugyanakkor kiszivárog, hogy még 200 ezer Ft utalás várható a SZÉP-kártyára, a valós bérfeljesztésről azonban legfeljebb hírfosztlányok keringenek. Ebben a helyzetben a KVKF súlytalannak és erőtlennek bizonyult.

Ekkor a KDSZSZ a nagyobb nyomaték érdekében online petícióba kezdett. Az aláírásgyűjtés azonban nem hozott áttörést, elég kevesen írták alá. Bevallom: nagy várakozásaink nem voltak, ismerve a cégnél uralkodó viszonyokat. Persze, utólag be kell látnunk, hogy egy 8-10 ezres aláírásszám sem „hatotta” volna meg a döntéshozókat. Azonban egyfajta erőt sugárzott volna, és

ez nem lett volna egyáltalán elhanyagolható szempont.

Mindenesetre az akciónak voltak tanulságai. Először is: nem elég egy ágazati szintű aláírásgyűjtéshez 3-4 szakszervezetis erőfeszítése. Másodsor: nem kis meglepetésre sokan rosszul vagy egyáltalán nem tudták elvégezni ezt az internetes műveletet. Ugyancsak kiviláglott, hogy milyen félelemérzet uralkodik a munkavállalókban. Kíváncsiak voltunk a KKSZ-tagság mozgására. Előkelő idegenként, teljesen hidegen hagyta őket a saját bérükről is szóló petíció. Úgy tűnik, a szakszervezeti mozgalom is leképezi a politikai mozgásfolyamatokat. A különböző szakszervezeti szekértáborok nem képesek egymással együttműködni, mégha közös is az érdek.

A munkavállalóknak feltétlenül rá kell döbenniük arra, hogy saját érdekükben vannak helyzetek, amikor nekik is van tennivalójuk. Ennek a bérmegállapodásnak vegyes a fogadtatása, erősebb érzelmi hullámverés nélkül. Egyesek komoly hangulati kitörést prognosztizáltak, ám – úgy tűnik – mind a MÁV, mind a Volánbusz munkavállalói elengedték a három éves bérmegállapodás 2021. évre vonatkozó részét. Az év végi egyszeri kifizetésre azonban feltétlenül számítanak, még hozzá a 2020. év végihez hasonló nagyságrendűt. (Itt jegyzem meg, hogy a lojalitási pénz helyett más megnevezést kellene alkalmazni.) A 2023. évre megállapított 5%-os bérfejlesztés nagyfokú elégedetlenséget generálhat, mivel a bérminimum-emelésekkel nagyon nem lesz szinkronban a bérfejlesztés.

A KDSZSZ továbbra is aláhúzza, hogy súlyos melléfogás az érdemi érdekegyeztetésből kirekeszteni a vállalatcsoporton belül markáns fajsúllyal rendelkező Szövetséget.

Horváth László
társelnök
KDSZSZ